

عنوان مقاله:

مسئولیت سرپرست ناشی از ورود ضرر از سوی صغار در حقوق ایران و فرانسه

محل انتشار:

اولین همایش ملی جهانی سازی حقوق کودکان و نوجوانان از دیدگاه حقوقی و روانشناسی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 1

نویسندگان:

محمد عزتی - مدیر گروه کارشناسی ارشد حقوق موسسه آموزش عالی حکیم نظامی، دبیر علمی کنفرانس ملی جهانی سازی حقوق کودکان و نوجوانان

سیدامین روح الامینی - کارشناس ارشد حقوق مالکیت فکری از دانشگاه شهید بهشتی

خلاصه مقاله:

هرچند در بادی امر چنین به نظر برسد که از یکسو، با توجه به حدیث رفع و نیز با لحاظ اینکه صغار فاقد اراده خاص و ویژه هستند و از این جهت نمی توان ایشان را مسئول اعمال ضرری نمود و از سوی دیگر، حمل بار مسئولیت اعمال زیان بار صغار بر سرپرستان ایشان به معنای عام به نوعی تکلیف مالایطاق محسوب می گردد، با این وجود، فرض و ضرورت توجه، نگهداری و مراقبت از اطفال یا صغار به عنوان یکی از اقسام محجورین به مثابه وظیفه و الزامی از سوی مقنن برای سرپرستان آنها به معنای عام و لحاظ مسئولیت مدنی برای سرپرستان ناشی از اعمال زیان بار صغیر به طور کلی و بدون دزنظرگرفتن برخی شرایط، به موازات آنکه در قانون مدنی فرانسه و ایران مورد توجه قرار گرفته، در قوانین مربوط به مسئولیت مدنی این دو کشور نیز مورد توجه قانونگذار بوده است. با این حال، لازم به ذکر است که هرچند در قوانین موضوعه هر دو کشور، فرض مسئولیت برای اعمال ضرری صغار به عنوان اصل مورد عنایت قرار گرفته است، با این حال، گستره مسئولیت به صور صریح نه در حقوق ایران و نه در حقوق فرانسه به طور صریح ذکر نشده و از این حیث، حدود مسئولیت را می توان از تفاسیر به عمل آمده از این موضوع در رویه قضایی و عرف و عادت استنتاج نمود. ضمن آنکه در هر حال برای این مسئولیت خاص که به نوعی مسئولیت ناشی از فعل غیر تلقی می گردد، در حقوق هر دو کشور استثنایاتی در نظر گرفته شده است. بدین ترتیب و بر اساس قاعده می توان اشعار داشت که امروزه با توسعه گستره قلمرو قواعد مسئولیت مدنی در نظام حقوق کنونی، تردیدی باقی نمی ماند که نسبت به هرگونه فعل ضرری زیان بار باید به نحوی جبران خسارت صورت گیرد هرچند که عامل فعل زیان بار، محجورین از جمله صغار باشند. به عنوان یافته این پژوهش باید گفت که استقرای در مقررات قانون مدنی ایران و فرانسه نشان دهنده این است که در وهله نخست باید مبنای این مسئولیت ویژه را مسئولیت ناشی از فعل غیر قلمداد کرده و هم چنین مبنای مسئولیت مذکور را باید مبتنی بر نظریه تقصیر برای سرپرستی که مسئولیت حفاظت و نگهداری طفل را بر عهده داشته است قلمداد نمود. ذکر این نکته نیز ضروری است که مطابق با مقررات حقوق ایران با سه مقرر قانونی رو به رو هستیم. از یکسو، وفق ماده 1216 قانون مدنی، هرگاه صغیر یا مجنون یا غیررشید باعث ضرر شود ضامن است که به نوعی ماده 50 قانون مجازات اسلامی نیز موید این نظر است و از سوی دیگر، حسب ماده 7 قانون مسئولیت مدنی که بیان می دارد، کسی که نگاهداری یا مواظبت مجنون یا صغیر قانونا یا بر حسب قرارداد به عهده او می باشد در صورت تقصیر در نگاهداری یا مواظبت مسیول جبران زیان وارده از ناحیه مجنون و یا صغیر می باشد و در صورتی که استطاعت جبران تمام یا قسمتی از زیان وارده را نداشته باشد از مال مجنون یا صغیر زیان جبران خواهد شد ... باید سرپرست را ضامن جبران خسارت دانست و در واقع وجود این مقررهای قانونی در ظاهر به نوعی با تعارض رو به رو است. این در حالی است که با تطبیق این حالت در حقوق فرانسه می توان ادعا نمود که مواد مذکور هیچ گونه تعارضی با هم نداشته و هریک به ت ...

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/771112>

